

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: **ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ**

Τόπος: **ΑΘΗΝΑ**

Αριθ. Απόφασης: **886**

Ετος: **2011**

Περίληψη

Παροχή ασύλου - Διαδικασία - Εγχειρίδιο ΟΗΕ για τους προσφυγες - Ανθρωπιστικοί λόγοι -. Αλλοδαπός που επιθυμεί την υπαγωγή του στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα, οφείλει να εκθέσει στη Διοίκηση με στοιχειώδη σαφήνεια τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που του προκαλούν, κατά τρόπο αντικειμενικά δικαιολογημένο, φόβο δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων. Σε περίπτωση που δεν έχουν υποβληθεί τέτοιοι ουσιώδεις ισχυρισμοί, αλλά γενικοί, αόριστοι ή προδήλως αβάσιμοι, ή έχει γίνει μεν επίκληση συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών τα οποία, όμως, δεν στοιχειοθετούν λόγους υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς της Σύμβασης της Γενεύης, δεν απαιτείται ειδικότερη αιτιολογία απόρριψης του αιτήματος παροχής ασύλου. Το «Εγχειρίδιο για τις διαδικασίες και τα κριτήρια καθορισμού του καθεστώτος των προσφύγων» που έχει εκδοθεί από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρ. 2 § 6 του π.δ. 61/1999, «λαμβάνεται υπόψη» από τα αρμόδια όργανα κατά την εξέταση των αιτημάτων ασύλου, δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα, αλλά εμπεριέχει πρόταση για την τήρηση ορισμένης διαδικασίας («βέλτιστες πρακτικές») από τις αρμόδιες αρχές κατά την εξέταση των αιτημάτων ασύλου και θέτει, με τον τρόπο αυτό, «ήπιο δίκαιο». Η χορήγηση άδειας παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους εναπόκειται στην ευρεία διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας αρχής, καθίσταται δε κατ'εξαίρεση υποχρεωτική εφ'όσον ο αλλοδαπός διατρέχει, σε περίπτωση επαναπροώθησής του στη χώρα καταγωγής ή προέλευσής του, κίνδυνο να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή ποινή.

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 886/2011

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 14 Δεκεμβρίου 2010 με την εξής σύνθεση: Α. Ράντος, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Ε. Αντωνόπουλος, Α. Σταθάκης, Σύμβουλοι, Ηλ. Μάζος, Β. Κίντζιου, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Ν. Αθανασίου.

Για να δικάσει την από 17 Δεκεμβρίου 2007 αίτηση:

του ..., υπηκόου Μπανγκλαντές, κατοίκου Αιγάλεω Αττικής (...), ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Σπυρίδωνα Κουλοχέρη (Α.Μ. 13867), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος παρέστη με τον Περικλή Αγγέλου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθ. 95/58007/1.6.2007 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, καθώς και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων δήλωσαν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 21 του

Κανονισμού Λειτουργίας του Δικαστηρίου, ότι δεν θα αγορεύσουν.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση του συμπεράσματος της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Ηλ. Μάζου.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθμ. 869331, 1976419/2007 ειδικά γραμμάτια παραβόλου, σειράς Α').

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται παραδεκτώς η ακύρωση της απόφασης 95/58007/1.6.2007 του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, με την οποία απερρίφθη τελικώς το αίτημα να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας ο αιτών αλλοδαπός, κατά δήλωσή του υπήκοος Μπαγκλαντές.

3. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 1 του ν. 1975/1991, Α' 184 (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2452/1996, Α' 283), «ο αλλοδαπός που βρίσκεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στο ελληνικό έδαφος, αναγνωρίζεται ύστερα από αίτησή του ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο, εφόσον στο πρόσωπό του συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1Α της από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης "περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων" (ν.δ. 3989/1959, ΦΕΚ 201 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το από 31.1.1967 Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης (α.ν. 389/1968, ΦΕΚ Α' 125)», εφόσον δηλαδή δεν δύναται ή δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην χώρα του εξ αιτίας δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων. Στο δε π.δ. 61/1999 (Α' 63), το οποίο ρύθμιζε κατά τον κρίσιμο χρόνο την διαδικασία εξετάσεως των αιτημάτων παροχής ασύλου, ορίζεται ότι το αίτημα του αλλοδαπού εξετάζεται αρχικώς από την κατά τόπο αρμόδια αστυνομική αρχή, ότι η εξέταση περιλαμβάνει συνέντευξη του ενδιαφερομένου, με τη βοήθεια διερμηνέως, προκειμένου να επιβεβαιωθεί το περιεχόμενο της αιτήσεώς του και να διευκρινισθούν οι λόγοι που τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει τη χώρα του, και ότι συντάσσεται έκθεση που περιλαμβάνει και τη γνώμη του υπαλλήλου που έλαβε τη συνέντευξη, «σχετικά με τη συνοχή [και] την αληθοφάνεια των κατατεθέντων καθώς και αν πληρούνται οι όροι αναγνώρισης της προσφυγικής του ιδιότητας» (άρθρο 2 παρ. 1, 2, 3 και 6). Η έκθεση διαβιβάζεται, κατά τα άρθρα 2 παρ. 9 και 3 παρ. 1, μαζί με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, η δε απόφαση περί αναγνώρισεως αλλοδαπού ως πρόσφυγα ή περί απορρίψεως του αιτήματος εκδίδεται από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου (ή, επί της ταχύρρυθμης διαδικασίας που τηρείται, μεταξύ άλλων, επί προδήλως αβασίμων αιτήσεων ασύλου, από τον Προϊστάμενο του Κλάδου Ασφάλειας και Τάξης του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, κατά το άρθρο 4 παρ. 3), κατόπιν προτάσεως της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφάλειας. Στην περίπτωση απορρίψεως του αιτήματος το περιεχόμενο της σχετικής απόφασης της Αρχής, κατά της οποίας παρέχεται η δυνατότητα ασκήσεως ενδικοφανούς προσφυγής, ανακοινώνεται προφορικά στον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό σε γλώσσα που κατανοεί, γίνεται δε μεία περί της ανακοινώσεως στο αποδεικτικό επιδόσεως της πράξεως (άρθρο 3 παρ. 3). Τέλος, επί της προσφυγής αποφαινεται ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης (ή ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου, εάν έχει τηρηθεί η ταχύρρυθμη διαδικασία, άρθρο 4 παρ. 5) μετά από γνώμη ειδικής επιτροπής ενώπιον της οποίας καλείται να παραστεί ο ενδιαφερόμενος «αυτοπροσώπως ή μετά του συνηγόρου του» για να εκθέσει προφορικώς, με τη βοήθεια διερμηνέως, τα επιχειρήματά του και να δώσει διευκρινίσεις ή να υποβάλει τυχόν συμπληρωματικά στοιχεία (άρθρο 3 παρ. 5 και 7).

4. Επειδή, από την ως άνω διάταξη του άρθρου 1Α παρ. 2 της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, ως ισχύει, συνάγεται ότι ο αλλοδαπός, ο οποίος επιθυμεί την υπαγωγή του στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα, οφείλει να εκθέσει στη Διοίκηση με στοιχειώδη σαφήνεια τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που του προκαλούν, κατά τρόπο αντικειμενικώς δικαιολογημένο, φόβο διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων. Από την διάταξη δε αυτή, σε συνδυασμό με τις εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που παρατίθενται στην προηγούμενη σκέψη, προκύπτει ότι στην περίπτωση που δεν έχουν υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο, κατά τη διαδικασία ενώπιον της Διοικήσεως, ουσιώδεις υπό την ανωτέρω έννοια ισχυρισμοί αλλά γενικοί, αόριστοι ή προδήλως αβάσιμοι ισχυρισμοί, ή έχει γίνει μεν επίκληση συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών τα οποία, όμως, δεν στοιχειοθετούν λόγους υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης, δεν απαιτείται ειδικότερη αιτιολογία απορρίψεως του αιτήματος παροχής ασύλου (ΣτΕ 1628, 2424/2007, 1093, 1653, 2192, 3533, 4034/2008, 1459, 3726, 4323/2009, 1169, 1464, 1465, 1646/2010).

5. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι ο αιτών εισήλθε λάθρα στην χώρα και υπέβαλε στις 18.10.2006 αίτημα να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας. Κατά την εξέτασή του από την Αστυνομική Αρχή, στην γλώσσα Bangla με την παρουσία διερμηνέα, δήλωσε ότι είναι μουσουλμάνος στο θρήσκευμα και ότι εγκατέλειψε την χώρα του λόγω της ανέχειας που επικρατεί, προς αναζήτηση εργασίας. Το αίτημα απερρίφθη με την απόφαση 95/58007/22.11.2006 του Προϊσταμένου του Κλάδου Ασφάλειας και Τάξης του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, κατά της οποίας ο αιτών άσκησε στις 25.11.2006 προσφυγή, επικαλούμενος «βάσιμο και δικαιολογημένο φόβο δίωξης στην χώρα καταγωγής [του]». Ενώπιον της Επιτροπής Ασύλου, από την οποία επίσης εξετάσθηκε με την παρουσία διερμηνέα, ο αιτών δήλωσε, όπως αναφέρεται επί λέξει στο σχετικό από 26.3.2007 πρακτικό, μεταξύ άλλων, ότι «ήταν Μουσουλμάνος και άλλαξε θρησκεία καθώς διδάχθηκε για τον Χριστιανισμό. Είναι βαπτισμένος Χριστιανός. Όπως ανέφερε, στο Μπανγκλαντές θα αντιμετωπίσει κίνδυνο λόγω της αλλαγής του θρησκειώματος. Σπούδασε την Αγία Γραφή στην Βόρεια Κορέα». Με την προσβαλλόμενη πράξη, στη συνέχεια της ομόφωνης αρνητικής γνωμοδότησης της Επιτροπής Ασύλου, απερρίφθη η προσφυγή με την αιτιολογία ότι οι ισχυρισμοί του αιτούντος κατά τη διοικητική διαδικασία ήταν ανιψατικοί και αβάσιμοι, εφόσον, ενώ με την αρχική του αίτηση είχε δηλώσει ότι εγκατέλειψε τη χώρα του για οικονομικούς λόγους, εν συνεχεία, ενώπιον της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Ασύλου, προέβαλε, χωρίς όμως να μπορέσει να δικαιολογήσει τους ισχυρισμούς του, ότι διατρέχει κίνδυνο δίωξης λόγω αλλαγής των θρησκευτικών του πεποιθήσεων. Έγινε δε δεκτό ότι ο αιτών εγκατέλειψε την χώρα του για οικονομικούς λόγους και ότι χρησιμοποιεί το αίτημα ασύλου για να διευκολύνει την παραμονή του στην Ελλάδα με σκοπό την εξεύρεση εργασίας και την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής του.

6. Επειδή, οι ισχυρισμοί του αιτούντος ενώπιον της αστυνομικής αρχής στο πρώτο στάδιο της διαδικασίας εξέτασης από την Διοίκηση του ενδίκου αιτήματός του να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας (ότι δηλαδή εγκατέλειψε την χώρα του προς αναζήτηση εργασίας) δεν στοιχειοθετούσαν λόγο υπαγωγής του στην Διεθνή Σύμβαση της Γενεύης περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων. Ούτε υπέβαλε, εξάλλου, ο αιτών με την προσφυγή του συγκεκριμένους σχετικούς ισχυρισμούς. Αλλά και ενώπιον της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Ασύλου ο αιτών, ο οποίος, κατά τα προεκτεθέντα, είχε δηλώσει κατά την αρχική του εξέταση ότι είναι Μουσουλμάνος, αφενός αναφέρθηκε το πρώτον όλως αορίστως σε κίνδυνο να υποστεί δίωξη στην πατρίδα του λόγω της μεταβολής των θρησκευτικών του πεποιθήσεων και αφετέρου κανένα στοιχείο δεν προσκόμισε προς απόδειξη των ισχυρισμών του ότι ασπάσθηκε την χριστιανική θρησκεία, ούτε επικαλέσθηκε αδυναμία να προσκομίσει σχετικά, έστω και μη τυπικά, αποδεικτικά στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 418/2010). Υπό τα δεδομένα αυτά, εφόσον ο αιτών δεν είχε προβάλει ουσιώδεις υπό την ανωτέρω εκτεθείσα έννοια ισχυρισμούς για την θεμελίωση κινδύνου διώξεως στην χώρα του, νομίμως απερρίφθη το ένδικο αίτημα παροχής ασύλου, η δε προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία οι ισχυρισμοί του αιτούντος εκρίθησαν ως ανιψατικοί και ατεκμηρίωτοι, δεν έχρηζε άλλης ειδικότερης αιτιολογίας. Ούτε απαιτείτο η αναλυτική παράθεση, στο πρακτικό συνεδριάσεως της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Ασύλου, των ερωτήσεων των μελών της Επιτροπής και των απαντήσεων του αιτούντος ή η ειδική εκτίμηση της αξιοπιστίας του (πρβλ. ΣτΕ 1459/2009, 1808/2010), δοθέντος μάλιστα ότι δεν συνάγεται από τις διατάξεις του διεθνούς και του εθνικού δικαίου, οι οποίες δείχναν κατά τον κρίσιμο χρόνο την διαδικασία εξέτασης των αιτημάτων ασύλου, γενική υποχρέωση της Γνωμοδοτικής Επιτροπής να επισημαίνει στον ενδιαφερόμενο τις, προφανείς άλλωστε εν προκειμένω, αντιφάσεις του (πρβλ. για την αντίστοιχη προβληματική που αναπτύχθηκε σε άλλες ένομες τάξεις, τις αποφάσεις του Ομοσπονδιακού Εφετείου των Ηνωμένων Πολιτειών για την δεύτερη Περιφέρεια, *Ming Shi Xue v. Board of Immigration Appeals* 439 F.3d 111 (2d Cir. 2006), *Zhi Wei Pang v. Bureau of Citizenship and Immigration Appeals* 448 F.3d 102 (2d Cir. 2006) και *Majidi v. Gonzales* 430 F.3d 77 (2d Cir. 2005), καθώς επίσης και *High Court of Australia, SZBEL v. Minister for Immigration and Multicultural and Indigenous Affairs* [2006] HCA 63) Είναι, συνεπώς, απορριπτέοι οι περί του αντιθέτου λόγοι ακυρώσεως. Απορριπτέα ως αναπόδεικτα είναι, περαιτέρω, και τα προβαλλόμενα ότι δεν καταχωρίστηκαν στο πρακτικό όλοι οι ισχυρισμοί του αιτούντος ενώπιον της Επιτροπής Ασύλου (ότι δηλαδή, εξαιτίας του γεγονότος ότι ασπάσθηκε και κήρυξε τον Χριστιανισμό, έγινε απόπειρα δολοφονίας του από συγχωριανούς του και μέλη της οικογένειάς του, ότι η αλλαγή θρησκειώματος αποτελεί σοβαρό θρησκευτικό παράπτωμα που τιμωρείται με θάνατο στις χώρες όπου εφαρμόζεται είτε επίσημα είτε ανεπίσημα ο Ιερός Μουσουλμανικός Νόμος [Sharia], ότι αναζήτησε την βοήθεια ανθρωπιστικών οργανώσεων στο Μπανγκλαντές, οι οποίες και τον βοήθησαν οικονομικά να έλθει στην Ελλάδα, καθώς επίσης και ότι εσφαλμένως αναγράφεται ότι σπούδασε την Αγία Γραφή στην Βόρεια Κορέα ενώ ο ίδιος είχε δηλώσει ότι η μεταστροφή του στον Χριστιανισμό έγινε κατά την διάρκεια παραμονής του στην Νότια Κορέα). Τέλος, απορριπτέα είναι και τα προβαλλόμενα ότι κατά παράβαση του νόμου κρίθηκαν ως αναξιόπιστοι οι ισχυρισμοί του αιτούντος περί κινδύνου διώξεως, για μόνο τον λόγο ότι δεν είχαν προβληθεί ενώπιον της Αστυνομικής Αρχής. Και τούτο προεχόντως διότι οι ισχυρισμοί

αυτοί, προς απόδειξη των οποίων κανένα στοιχείο δεν προσκομίσθηκε στην Διοίκηση, εξετάσθηκαν πάντως και απορρίφθηκαν ως αναπόδεικτοι, ενώ απαραδέκτως προσκομίζονται προς απόδειξή τους στοιχεία το πρώτον ενώπιον του Δικαστηρίου. Είναι δε άλλο το ζήτημα ότι τα στοιχεία αυτά, υποβαλλόμενα αρμοδίως και αποδεικνυόμενα προσηκόντως, θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να δικαιολογήσουν την επανεξέταση του αιτήματος ασύλου από τις διοικητικές αρχές.

7. Επειδή, εξάλλου, δεν προκύπτει ότι κατά την εξέταση του ενδίκου αιτήματος ασύλου εμφιλοχώρησε παράβαση διαδικαστικού κανόνα, όπως αβασίμως προβάλλεται. Ειδικότερα, είναι απορριπτέα τα προβαλλόμενα ότι η προσβαλλόμενη εκδόθηκε κατά παράβαση των προβλεπομένων στο «Εγχειρίδιο για τις διαδικασίες και τα κριτήρια καθορισμού του καθεστώτος των προσφύγων», που έχει εκδοθεί από την Υπάτη Αρμοστεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες. Και τούτο, ανεξαρτήτως του κατ' ουσίαν αβασίμου της σχετικής αιτιάσεως, προεχόντως διότι το εν λόγω «Εγχειρίδιο», το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 6 του π.δ/τος 61/1999, «λαμβάνεται υπόψη» από τα αρμόδια όργανα κατά την εξέταση των αιτημάτων ασύλου, δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα. Εμπεριέχει πρόταση για την τήρηση ορισμένης διαδικασίας («βέλτιστες πρακτικές») από τις αρμόδιες αρχές κατά την εξέταση των αιτημάτων ασύλου και θέτει, με τον τρόπο αυτό, «ήπιο δίκαιο» (ΣΤΕ 4055/2008, 4044/2009). Περαιτέρω, ούτε η αρχική εσφαλμένη αναγραφή του ονόματος του αιτούντος στην προσβαλλόμενη πράξη (... αντί για ...), η οποία εν συνεχεία διορθώθηκε, ούτε η εσφαλμένη αναγραφή του πατρωνύμου του (... αντί για ...) συνιστούν λόγο ακυρώσεως της προσβαλλομένης, εφόσον δεν ανακύπτει αμφιβολία για την ταυτότητά του. Είναι, επομένως, απορριπτέοι ως αβάσιμοι και οι περι του αντιθέτου λόγοι ακυρώσεως.

8. Επειδή, στην παράγραφο 4 του άρθρου 25 του ν. 1975/1991 (άρθρο 2 ν. 2452/1996) ορίζονται τα εξής : «Σε εξαιρετικές περιπτώσεις δύναται ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, ιδίως για ανθρωπιστικούς λόγους, να εγκρίνει την προσωρινή διαμονή αλλοδαπού, του οποίου έχει απορριφθεί αίτηση για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, μέχρις ότου καταστεί δυνατή η αναχώρησή του από τη χώρα». Σχετικώς, το άρθρο 8 του π.δ/τος 61/1999 ορίζει, στην μεν παράγραφο 1, ότι η άδεια παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους έχει ετήσια διάρκεια με δυνατότητα παρατάσεως, στην δε παράγραφο 2 τα ακόλουθα: «Για την έγκριση παραμονής αλλοδαπού για ανθρωπιστικούς λόγους λαμβάνονται υπόψη ιδίως η αντικειμενική αδυναμία απομάκρυνσης ή επιστροφής του αλλοδαπού στη χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής του για λόγους ανωτέρας βίας (π.χ. σοβαροί λόγοι υγείας του ιδίου ή μέλους της οικογενείας του, διεθνής αποκλεισμός της χώρας του, εμφύλιες συρράξεις συνοδευόμενες από μαζικές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων) ή η συνδρομή στο πρόσωπο του ενδιαφερομένου της ρήτρας μη επαναπροώθησης (non refoulement) του άρθρου 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης της Ρώμης του 1950 περί προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου (Ν.Δ. 53/74, Α' 256) ή του αντίστοιχου άρθρου της Σύμβασης της Ν. Υόρκης της 10ης Δεκεμβρίου 1984 κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Ν. 1782/1988)».

9. Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, η χορήγηση άδειας παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους εναπόκειται στην ευρεία διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας αρχής, η οποία ασκείται ενόψει και των προβληθέντων ισχυρισμών. Καθίσταται δε κατ' εξαίρεση υποχρεωτική για τη Διοίκηση στην περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος αλλοδαπός διατρέχει, σε περίπτωση επαναπροώθησής του στη χώρα καταγωγής ή προελεύσεώς του, κίνδυνο να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή ποινή κατά παράβαση του άρθρου 3 της Σύμβασης της Ρώμης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής της Ε.Σ.Δ.Α. σε μέτρα απομακρύνσεως αλλοδαπών, βλ. μεταξύ άλλων, αποφάσεις Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, 20.3.1991, Cruz-Varas κατά Σουηδίας, Α 201, 30.10.1991, Vilvarajah κατά Ηνωμένου Βασιλείου, Α 215, 15.11.1996, Chahal κατά Ηνωμένου Βασιλείου, Reports 1996-V, 17.12.1996, Ahmed κατά Αυστρίας, Reports 1996-VI, 29.4.1997, H.L.R. κατά Γαλλίας, Reports 1997-III, 11.7.2000, Jabari κατά Τουρκίας, αριθμός προσφυγής [αρ.] 40035/98, 6.3.2001, Hilal κατά Ηνωμένου Βασιλείου, αρ. 45276/99, 5.7.2005, Said κατά Ολλανδίας, αρ. 2345/02, 26.7.2005, N. κατά Φινλανδίας, αρ. 38885/02, 11.1.2007, Salah Sheekh κατά Ολλανδίας, αρ. 1948/04, 17.7.2008, NA κατά Ηνωμένου Βασιλείου, αρ. 25904/07, 22.9.2009, Abdolkhani και Karimnia κατά Τουρκίας, αρ. 30471/08, και 9.3.2010, R.C. κατά Σουηδίας, αρ. 41827/07), ή του αντίστοιχου άρθρου 3 της Διεθνούς Συμβάσεως κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη στις 10 Δεκεμβρίου 1984 και κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1782/1988 (Α' 116 και διόρθωση σφαλμάτων σε Α' 168, βλ. και ΣΤΕ 1241/2007, 1265/2009, 867/2010). Εν προκειμένω, ένα μέλος της Επιτροπής Ασύλου εξέφρασε την ευχή να χορηγηθεί στον αιτούντα άδεια παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους. Όμως, αφενός μεν δεν προκύπτει, ούτε άλλωστε προβάλλεται, ότι ο αιτών είχε υποβάλει συγκεκριμένο σχετικό αίτημα. Αφετέρου δε οι ισχυρισμοί που είχε προβάλει ο εν λόγω ενώπιον της Διοικήσεως προς

υποστήριξη του αιτήματός του να του χορηγηθεί διεθνής προστασία, απερρίφθησαν ως ανιψατικοί και ατεκμηρίωτοι, κατά τα προαναφερθέντα, ενώ, εξάλλου, και το ανωτέρω μέλος της Γνωμοδοτικής Επιτροπής δεν επικαλέσθηκε ότι η τυχόν επαναπροώθηση του αιτούντος στην πατρίδα του θα τον εξέθετε σε κίνδυνο να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη εξευτελιστική μεταχείριση ή ποινή, αλλά αναφέρθηκε αορίστως σε αδυναμία επαναπατρισμού του. Υπό τα δεδομένα αυτά, δεν είχε υποχρέωση η Αρχή να εξετάσει ειδικώς το ενδεχόμενο υπαγωγής του αιτούντος στο καθεστώς παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους, πρέπει δε να απορριφθεί ως αβάσιμος ο περί του ανιθέτου λόγος ακυρώσεως.

10. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την κρινόμενη αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου, και

Επιβάλλει στον αιτούντα την δικαστική δαπάνη του Ελληνικού Δημοσίου, που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 27 Δεκεμβρίου 2010

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος Ο Γραμματέας

Α. Ράντος Ν. Αθανασίου

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 22ας Μαρτίου 2011.

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος Η Γραμματέας

Σωτ. Ρίζος Αικ. Ρίπη

Πρόεδρος: Α. Ράντος, Αντιπρόεδρος

Δικηγόροι: Σ. Κουλοχέρης Π. Αγγέλου (ΝΣΚ)

Εισηγητές: Η. Μάζος, Πάρεδρος

Λήμματα: Παροχή ασύλου ,Διαδικασία ,Εγχειρίδιο ΟΗΕ για τους προσφυγες ,Ανθρωπιστικοί λόγοι

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Δημοσίευση: ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ **Ετος:** 2011 **Τόμος:** 59 **Σελ.:** 1034
ΝΟΜΙΚΟ ΒΗΜΑ
